கழகத் தலைவராக தளபதியார்... அடி முடி காண முடியாத பிரம்மாண்டம்..!

தலைவர் தளபதியார் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று இன்றோடு மிகச் சரியாக ஐந்து ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்று ஆறாம் ஆண்டில் அடி எடுத்து வைக்கின்றார்..!

ஒடுக்கப்பட்ட, அடக்கப்பட்ட ஓர் பேரினத்தின் விடிவெள்ளியாய் முளைத்து... அந்த இனத்திற்கு விடியலைத் தந்து, அவ்வினத்தின் பிள்ளைகளை இந்த பூமிப்பந்திலிருந்து நிலவுத்தரை வரையிலும் உயரத்திற்கு கொண்டு சென்றதில் முழுமையாக சாதித்துக் காட்டிய பெருமிதத்தோடு...

இதோ அடுத்த மாதம் தனது பவள விழா கொண்டாட்டங்களை துவக்கவிருக்கின்ற, பேரியக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பு என்பது அவ்வளவு எளிதானது அல்ல..!

இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொறுப்பினை தன் தோள்களில் சுமந்து கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில்... ஐம்பது ஆண்டுகள் புடம்போடப்பட்டு அமர வைக்கப்பட்ட தலைவர் தளபதியார் தனது பொறுப்பை எந்த அளவிற்கு திறம்பட கையாண்டிருக்கின்றார் என்பதன் ஒரு ஸ்கேன் ரிப்போர்ட் தான் இது..!

இந்த அறிக்கை என்பது... அவர் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றதிலிருந்து கழகத்திற்கு அவர் ஈட்டித் தந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வெற்றி, உள்ளாட்சி தேர்தல் வெற்றிகள், சட்டமன்ற தேர்தல் வெற்றிகள்... அதனைத் தொடர்ந்து கழகத்தை ஆட்சிக்கட்டிலில் அமர்த்தி, அதன் தலைவராக... அதாவது ஆட்சித் தலைவர் எனும் முதலமைச்சர் பொறுப்பில் அவர் தமிழ்நாட்டிற்கும், தமிழக மக்களுக்கும் ஆற்றியிருக்கின்ற பணிகள், செயல்படுத்தியிருக்கின்ற திட்டங்கள், ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற முன்னேற்றங்களைப் பற்றியெல்லாம், புள்ளிவிவரங்களோடு எடுத்துச் சொல்லுகின்ற பதிவாக இது இருக்காது..!

மாறாக, கழகத்தலைவராக அவர் கழகத்திற்கு ஆற்றியிருக்கக் கூடிய... யாருமே எதிர்ப்பார்க்க இயலாத... யாருமே நம்ப இயலாத... யாராலும் மறுக்க இயலாத சாதனைகளை... இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒரே ஒரு முக்கிய சாதனையைப் பற்றித்தான் இங்கே விலாவாரியாக அலசி ஆராயப் போகின்றோம்...!

பேரறிஞர் அண்ணா இந்த இயக்கத்தை 1949 இல் துவங்கிய பொழுது, இந்திய ஒன்றியம் என்பது ஒரு நாடாக... அதாவது குடியரசாக ஆகியிருக்கவில்லை.

இந்தியா குடியரசான பிறகு தேர்தல்கள் வரும்... அதில் பங்கேற்று ஆட்சி அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றினால் தான், நம் இனத்திற்குத் தேவையானவைகளை நாமே சட்டமியற்றி, அடிமை விலங்குகளை உடைத்தெறிந்து உண்மையான விடுதலையை அடையமுடியும் என்ற நம்பிக்கையிலேயே தான் அவர் தி.மு.கழகத்தை... தி.க.விலிருந்து பிரிந்து வந்து துவக்குகின்றார்..!

அப்படி துவங்கிவிட்டு அடுத்து வந்த 1952 தேர்தல்களில் அவர் திமு கழகத்தை பங்கெடுக்க வைத்தாரா என்றால் அது தான் இல்லை..!

ஆம்... தேர்தல்களில் தம் இயக்க தம்பிமார்களை, தொண்டர்களை ஈடுபடுத்தும் முன்பாக இயக்கத்தை தமிழ்நாடு முழுவதும், பட்டி தொட்டி வரையிலும்... அமைப்புக்கள் வாயிலாக கட்டமைக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்து களத்தில் இறங்கினார்..!

அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அவர் கால்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் பயணித்தன... மாநில அமைப்பைத் துவங்கிய நிலையில்.... அடுத்தாக மாவட்ட அமைப்புக்கள்... நகர, ஒன்றிய, பேரூர்களில் கழக அமைப்புக்களை உருவாக்குதல்... அதனைத் தொடர்ந்து ஊராட்சிகளில் அமைப்புகளை உருவாக்கி முடியும் வரையிலும் அவரது அந்த பயணம் நிற்கவேயில்லை..!

கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் நாட்கள் இந்த அதி முக்கிய பணிக்காகவே பேரறிஞர் அண்ணா முழுமையாக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார் என்றால் மிகையில்லை.

ஒவ்வொரு மாவட்ட அமைப்புக்களும் உருவாக்கப்பட்டு அதற்கு கீழே நகர, ஒன்றிய, ஊராட்சி அமைப்புக்கள் வரையிலும் அவர் ஒவ்வொரு நாளும் அவற்றுக்கான தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், பிரதிநிதிகள், துணைச் செயலாளர்கள் என்று நியமனம் செய்து அறிவிக்க அறிவிக்க...

ஒரு முழுமையான பேரியக்கம் மெல்ல மெல்ல உருப்பெறத் துவங்கியது... தாங்கள் தான், தாங்கள் மட்டுமே தான் என்று இறுமாப்புடன் இருந்து கொண்டிருந்த அன்றைய காங்கிரஸ் மற்றும் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் எல்லாம் மெல்ல மெல்ல... தி.மு.கழகத்தை திரும்பிப்பார்க்கத் துவங்கினர்..!

ஒவ்வொரு அமைப்பையும் உருவாக்க உருவாக்க... அண்ணாவும் அவர் தம்பிமார்களும் அங்கே பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவது, அரசியல் விழிப்புணர்வு சமூகநீதி நாடகங்கள் நடத்துவது, பாசறைகள் அமைப்பது, படிப்பகங்கள் அமைப்பது... என்று தமிழ்நாடு முழுவதும் மக்களை அரசியல்மயப்படுத்தினார்கள்..!

பேரறிஞர் அண்ணாவின் சாதனைகளிலேயே மிக மிக முக்கியமான சாதனை என்றால் இது தான்..! (கழகத்தைப் பொறுத்தவரை)

கழகத்தின் அமைப்புக்கள் முழுவதுமாக கட்டமைக்கப்பட்டு, அதன் தொண்டர்கள் அரசியல் விழிப்புணர்வை அடைந்த நிலையில் தான் கழகத்தின் இரண்டாவது மாநில மாநாட்டினை 1956இல் திருச்சியில் கூட்டி... கழக தொண்டர்களிடமே நாம் தேர்தலில் பங்கேற்கலாமா என்ற கேள்வியை கேட்டு... அதற்கு ஒரு தேர்தலும் அங்கேயே வைத்து... தொண்டர்களின் ஏகோபித்த ஆதரவோடு அடுத்த ஆண்டு... அதாவது 1957 இல் நடைபெற்ற சட்டமன்ற தேர்தலில் முதன் முறையாக திமுக பங்கேற்றது..!

இது என்ன அவ்வளவு பெரிய்ய்ய சாதனையா என்று யாராவது கேட்பீர்களேயானால்...

ஆம்... விடுதலை பெற்று குடியரசான இந்திய ஒன்றிய வரலாற்றிலேயே காங்கிரஸ் அல்லா ஒரு மாநிலக் கட்சி, காங்கிரஸை வீழ்த்திவிட்டு முதன் முதலாக ஒரு மாநிலத்தில் ஆட்சியை கைப்பற்றியது என்றால் அது திராவிட முன்னேற்ற கழகம் மட்டுமே. அந்த சாதனையை நிகழ்த்திக் காட்டியவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மட்டுமே. அவர் அந்த சாதனையை செய்வதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது, தமிழ்நாடு முழுவதும் தன் இயக்கத்திற்கு கடைகோடி வரையிலும் கட்டமைப்பை உருவாக்கி, மக்களை அரசியல்மயப்படுத்தியது தான்..!

முதன் முதலாக இந்திய ஒன்றியத்தில் ஆட்சியமைத்த மாநிலக்கட்சி என்ற சாதனை மட்டுமல்ல... அதன் பிறகு அவர் உருவாக்கிய இயக்கமோ அல்லது அவர் பெயரில், அவரது கொள்கையை மட்டுமே கடைபிடிப்பதாக சொல்லி உருவாக்கப்பட்ட இயக்கமோ மட்டும் தான் 56 ஆண்டுகளைக் கடந்தும் இன்று வரையிலும் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி செய்ய முடிகின்றது என்ற சாதனைக்கும்... அவர் அமைத்துக் கொடுத்த உட்கட்டமைப்பும் தமிழர்களை அரசியல் விழிப்பு ணர்வுள்ளவர்களாக மாற்றியதும் தான் காரணமாக அமைந்தது..!

சரி; அவர் உருவாக்கிய இயக்கத்திற்கு அண்ணா உட்கட்டமைப்பை உருவாக்கித் தந்தார்... அதனால் அக்கட்சி முதன் முதலாக ஆட்சியைப் பிடித்தது, இன்று அவ்வியக்கம் பவளவிழா கொண்டாடும் தருணத்திலும் ஆட்சியில் இருக்கின்றது.... இதை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது...

ஆனால் அவர் பெயரில் துவங்கப்பட்ட ஒரு இயக்கம் எப்படி தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியை பிடிக்க முடிந்தது..?! அக்கட்சிக்கான உட்கட்டமைப்பை உருவாக்கியவர் யார்..?! என்று நீங்கள் கேட்க வருகின்ற சந்தேகம் நன்றாக புரிகிறது...!

அந்த இன்னுமொரு கட்சியை துவங்கியவர் நடிகர் எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன். பேரறிஞர் அண்ணா உட்கட்டமைப்பை உருவாக்கி விட்டு, அடுத்த தேர்தலில் போட்டியிடலாம் என்ற தொண்டர்களின் ஆதரவையும் பெற்றுவிட்டு சும்மா உட்கார்ந்துவிடவில்லை.

அன்றைக்கு (அச்சு)ஊடகங்கள் எல்லாம் அவள் கைப்பிடியில், காங்கிரஸ் ஆதரவு நிலைப்பாட்டிலேயே இருந்த நிலையில், தங்கள் இயக்கத்தின் கொள்கைகளையும், ஆளுங்கட்சியின் அவலங்களையும் மக்களிடம் கொண்டு செல்ல அண்ணாவின் கைவசம் இருந்த ஒரே ஊடகம் என்றால் அது மேடை நாடகங்களும், திரைத்துறையும் மட்டும் தான்..!

அந்த இரண்டு துறைகளில் இருந்தும் மக்களிடம் நன்கு அறிமுகமான நடிகர்களை தங்கள் பிராண்ட் அம்பாஸிடராக கொண்டுவர அண்ணா விரும்பிய நிலையில்...

பல்வேறு திரை ஆளுமைகள் தி.மு. கழகத்திற்கு ஆதரவாக களத்தில் இறங்கினர். அப்படி தலைவர் கலைஞர் அவர்களால் தி.மு. கழகத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டவர் தான் நடிகர் எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன்.

இவர் வந்த காரணத்தினால், அதுவரையிலும் திமுக ஆதரவாளராக இருந்து திரைத்துறையில் எம்.ஜி. ஆரின் போட்டி நடிகராக விளங்கிய நடிகர் சிவாஜி கணேசன் அவர்கள், மெல்ல காங்கிரஸ் பக்கமாக கரை ஒதுங்கிவிடுகின்றார்..!

எம் ஜி ஆர் படங்களுக்கு தொடர்ந்து திராவிட இயக்க அரசியல் சாயம் கலந்து கலைஞர் எழுதிய வசனங்கள், அவரை தமிழ்நாட்டின் பட்டி தொட்டியெங்கும் ஒரு புரட்சி நடிகராக வலம்வர வைத்தது..!

இந்த நிலையில் தான் அவர் தன்னை பலப்படுத்திக் கொள்ள, தி.மு.க.வின் அமைப்புக்கள் எங்கெங்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் தனது ரசிகர் மன்றங்களை படிப்படியாக துவங்குகின்றார். கிட்டத்தட்ட 18 ஆண்டுகாலம் அவர் இதை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக செய்து... தி.மு.க. தொண்டர்களின் வீட்டு பிள்ளைகள் எல்லாம், எம் ஜி ஆரின் ரசிகராக அவரது ரசிகர் மன்றத்தில் இணைகின்றனர்..!

சௌமியன் வைத்தியநாதன்
திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்

ஒரு கட்டத்தில் 1972இல் எம். ஜி. ஆர். தி.மு. கழகத்திலிருந்து வெளியேறிய பிறகு... தன் ரசிகர் மன்றங்கள் அனைத்தையும் அப்படியே அவர் துவங்கிய கட்சியின் அமைப்புக்களாக மாற்றி விடுகின்றார். அதனால் கிட்டத்தட்ட தி.மு.க.வுக்கு இணையான கட்டமைப்பு அவர் கட்சிக்கும் உடனடியாக அமைந்த காரணத்தினால் தான் அவர் கட்சியும் ஆட்சிக்கு வர முடிந்தது.

இந்த முழுமையான உட்கட்டமைப்பு இல்லாத எந்தக் கட்சியாலும் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியமைக்கவே முடியாது. இது தான் உண்மை. அதனால் தான் எம். ஜி. ஆருக்குப் பிறகு அவர் அளவிற்கோ அல்லது அவரை விட பிரபலமானவராகவோ திகழ்ந்த நடிகர்களான சிவாஜி கணேசன், டி.ராஜேந்தர், பாக்கியராஜ், விஜயகாந்த், கமலஹாசன், ரஜினிகாந்த் உள்ளிட்ட எவருமோ...

அல்லது சினிமா சாராமல், சில பல அரசியல் தலைவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ம.தி.மு.க, பா.ம.க, த.மா.கா., நாதக உள்ளிட்ட எந்தவொரு இயக்கமும் ஆட்சியைப் பிடிக்கும் எல்லைக் கோட்டிற்கு அருகில் கூட வர இயலாமல் போனது..!

நிற்க... அதன் பிறகு நடந்தவைகளை நாம் நன்கறிவோம்..!

அனைவருமே ஒரு கட்சியை ஆரம்பிப்பார்கள்... அடுத்த ஓரிரு ஆண்டுகளிலேயே தேர்தலில் போட்டியிடுவார்கள்... அதற்குள்ளாக ஊடக வெளிச்சம் அவர்கள் மீது பலமாக பாயும்... பேசுபொருளாவார்கள்... இத்தோடு தி.மு.க. அழிந்தது என்று பரப்புரை செய்யப்படும்... ஆனால் தேர்தலில் மண்ணைக் கவ்விவிடுவார்கள். ஒரு சிலர் ஓரிரு தேர்தல்கள் தாக்குப்பிடித்து... பிறகு ஏதாவது ஒரு கூட்டணியில் பங்கேற்று ஓரிரு எம். எல். ஏக்களுடன் கரை ஒதுங்கிவிடுவார்கள்..!

இப்படியான நிலையில் தான் அரை நூற்றாண்டு அசைக்கமுடியாத தலைவராக விளங்கிய தலைவர் கலைஞரின் மறைவுக்குப் பிறகு, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பினை ஏற்கின்றார் தளபதியார் மு.க. ஸ்டாலின் அவர்கள்..!

அதே சமகாலத்தில் தான் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சிக்கு வரும் தகுதியோடு உட்கட்டமைப்பைக் கொண்டிருக்கும் இன்னுமொரு கட்சியான அ.தி.மு.க... ஓ.பி.எஸ், ஈ.பி.எஸ். என்ற இரட்டைத் தலைமையோடு ஆட்சியில் இருக்கின்றது..!

மு.க. ஸ்டாலின் அவர்கள் கழகத்தின் தலைவராக பொறுப்பேற்கும் பொழுது, கழகம் தொடர்ந்து இரண்டாவது முறையாக ஆட்சியை இழந்திருந்திருந்து ஏழு ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து ஆட்சியில் இல்லாமல் இருந்தது. நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு மக்களவை உறுப்பினர் கூட கழகத்திற்கு கிடையாது.

இவை அனைத்திற்கும் மேலாக, அரை நூற்றாண்டு கால ஆளுமை மிக்க தலைவரான கலைஞரின் மறைவும் தொண்டர்களிடையே சோர்வையும், எதிரிகளிடம் இறுமாப்பையும், ஊடகங்கள் வாயிலாக பொது மக்களிடம் ஒருவித நம்பிக்கையற்ற தன்மையையும் உருவாக்கி விட்டிருந்தது..!

தமிழ்நாடு அரசியலில் தலைமைக்கு ஒரு வெற்றிடம் ஏற்பட்டுள்ளது என்று எதிரிகளால் ஊடகங்கள் வாயிலாக ஒரு பரப்புரை முன்னெடுக்கப்பட்டு... ரஜினிகாந்த், கமல்ஹாசன் போன்றோரெல்லாம் அரசியல் களத்தில் இறக்கப்பட்டனர்..!

இவை அனைத்தையும் தளபதியார் அவர்கள் புறம் தள்ளி விட்டு, தன் முன்னே ஒரே ஒரு குறிக்கோளை மட்டுமே முழுமையாக வைத்தார். அது தன் கழக தோழர்களை, கலைஞரின் உடன்பிறப்புகள் உற்சாகம் அடையச் செய்வது என்பதே..!

அதற்கு ஒரே வழி, அடுத்த எட்டு மாதத்தில் நடைபெறவிருக்கும் நாடாளுமன்ற தேர்தலில் கணிசமான வெற்றியை ஈட்ட வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்யலாம்..!?

இதை வென்றெடுக்க அவர் தனித்தனியாக இரண்டு மார்க்கங்களில் பயணிக்கத் துவங்கினார். ஒரு பக்கம், தொண்டர்களை தொடர்ந்து சுறு சுறுப்புடனும், பர பரப்புடனும் வைத்துக் கொள்வது. அதற்காக, அகில இந்திய தலைவர்களை அழைத்து கலைஞர் சிலை திறப்பு விழா நடத்துவது.... முரசொலி பவள விழாவினை நடத்துவது....

மாவட்டங்கள் தோறும், கலைஞர் செயல்பட்ட அனைத்து துறைகளிலும் அல்லது அவர் சாதனை செய்த அனைத்து துறைகளின் சார்பாகவும் தமிழ்நாடு முழுவதும் அந்தந்த துறை வல்லுநர்களை அழைத்து தொண்டர்களை கூட்டி கருத்தரங்கம் நடத்துவது. சென்னையில் இருக்கும் அத்தனை நாளும், தன் இயக்க சகாக்களுடன் சென்று கலைஞர் ஓய்விடத்தில் அமர்ந்து ஆலோசிப்பது...

அங்கே பல்வேறு ஊர்களிலிருந்தும் வரும் கழக தொண்டர்களிடம் அளவளாவுவது... கலைஞர் ஓய்விடத்தை தினம் தினம் விதவிதமான மலர்களால் அலங்கரிப்பது... அதை ஊடகங்கள் வாயிலாக பேசுபொருளாக்குவது...

இப்படி தொடர்ந்து கழக தொண்டர்களை மட்டுமல்லாது, பொது மக்களையும், இளைஞர்களையும் கூட அவர் தி.மு.க. மயப்படுத்தினார். அப்பொழுது ஆளுங்கட்சியாக அ.தி.மு.க. இருந்தாலும், மக்கள் மன்றத்தில் பேசுபொருளாக தி.மு.க.வையே முன்னிலையில் வைத்திருந்தார்..!

இது ஒரு மார்க்க பயணம் என்றால்... இன்னொரு மார்க்கத்தில், அடுத்து வரும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்காக... கிட்டத்தட்ட ஒத்த கொள்கைகள் மற்றும் கருத்துகளை உடைய கட்சிகள் அனைத்தையும்... அதன் தலைவர்களிடம் ஒரு சாமான்யனாக... அந்தந்த சிறு கட்சிகளின் தலைவர்கள் இடத்திலிருந்து பார்க்கும் பார்வையாளனாக செயல்பட்டு... பேசி... அற்புதமான கூட்டணியை உருவாக்கினார்..!

அந்தக் கூட்டணி தான் அடுத்து வந்த நாடாளுமன்ற தேர்தலில் ஒரே ஒரு இடம் தவிர்த்து அனைத்து இடங்களையும் வாரிச்சுருட்டி... தமிழ்நாடு வரலாற்றிலேயே 53 சதவிகித வாக்குகளைப் பெற்று அசைக்க முடியாத வெற்றியையும்.... நாடாளுமன்றத்தில் மூன்றாவது பெரிய்ய கட்சி என்ற அங்கீகாரத்தையும் தி.மு.கழகத்திற்கு பெற்றுத்தந்தது.... அதாவது தலைவர் தளபதியார் பெற்றுத்தந்தார்...!

அவரது முதல் இலக்கான... தொண்டர்களை உற்சாகம் கொள்ளச் செய்வது என்பது மிக மிக ஆர்ப்பாட்டமாக நடந்தேறியது..! அதன்பிறகு கழகத்தின் வெற்றி என்பது...

கிராமப்புற உள்ளாட்சித் தேர்தல் வெற்றி... சட்டமன்ற தேர்தலில் வென்று ஆட்சியைப் பிடித்தது... (கால் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு மூன்று இலக்கத்தில் தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்திற்குள் நுழைந்தது)... நகர்ப்புற உள்ளாட்சி தேர்தல் வெற்றிகள்... என்று தி.மு.க.வின் தேர்தல் வெற்றிகளை ஒரு தொடர்கதையாக்கி விட்டார்..!

இது ஒரு புறம் நடந்து கொண்டேயிருக்க... இன்னொரு பக்கம் அவர் செய்தது தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் செய்ததற்கு இணையான கழகத்திற்கு செய்த மாபெரும் சாதனை..!

ஆம்... அப்பொழுது சமீபத்தில் தான் அதற்கு

நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக கிட்டத்தட்ட 32 லிருந்து பிரிக்கப்பட்டு 65ஆக உயர்த்தப்பட்ட கழக மாவட்டங்களை மேலும் பிரித்து 72ஆக உயர்த்தினார்.

2014 வரையிலும் 385 ஒன்றிய கழகங்களாக இருந்தவற்றை கிட்டத்தட்ட 700 ஒன்றிய கழகங்களாக பிரித்திருந்த நிலையில்... தளபதியார் பொறுப்பேற்ற பிறகு அவற்றை மேலும் பிரித்து கிட்டத்தட்ட 1000 ஒன்றிய கழகங்களாக உயர்த்தினார்..!

18 ஆக இருந்த சார்பு அணிகளை மேலும் புதிய ஐந்து சார்பு அணிகளை உருவாக்கி 23 ஆக உயர்த்தினார்..! உயர்த்தியது மட்டுமல்லாமல்... இளைஞரணி, தொழிற்சங்க உள்ளிட்ட ஒன்றிரண்டு சார்பு அணிகள் தவிர்த்து மற்ற அணிகளில் மாவட்ட அமைப்புக்கள் மட்டுமே இருந்த நிலையில்... பெரும்பான்மையான அணிகள் அனைத்திற்கும் ஒன்றிய, நகர, பேரூர், பகுதி, வட்ட கழகங்கள் வரையிலும் அமைப்புக்களை உருவாக்கினார்..!

12500 ஊராட்சி கழக அமைப்புக்களாக இருந்ததை கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்தபட்சம் நான்கு கிளைக்கழகங்களை புதிதாக உருவாக்கி... கிராமங்களின் கடைகோடிகளில் கிட்டத்தட்ட ஐம்பதாயிரம் புதிய அமைப்புக்களை உருவாக்கி விட்டிருக்கின்றார்..!

இவை அனைத்திற்கும் உச்சக்கட்டமாக ஒரு சட்டமன்ற தொகுதியில் சராசரியாக 300 வாக்குச்சாவடிகள் இருந்தால் அதில் ஒவ்வொரு வாக்குச்சாவடிக்கும் தேர்தல் ஆணைத்திற்கு கழகம் அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவிக்க வேண்டிய ஒரு வாக்குச்சாவடி முகவர் தவிர்த்து அவருக்கு கீழே பத்து பேர் கொண்ட ஒரு பூத் கமிட்டியை உருவாக்கியுள்ளார். அதில் குறைந்த பட்சம் ஒரு பெண் முகவரும் இருக்கின்றார்..!

ஒரு தொகுதியில் 300 பூத் இருந்தால்... அதில் திமுகவின் சார்பாக ஒரு பெண் உட்பட 11 பாக முகவர்கள் போடப்பட்டுள்ளது. அதாவது ஒரு தொகுதிக்கு இவர்கள் மட்டுமே மூவாயிரத்து முன்னூறு பேர் இருப்பார்கள்..!

அவர்கள் அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு கழக மாவட்டத்திலும் உள்ள ஒன்றிய, பேரூர், நகர கழகங்களில்... தலைமைக் கழகத்திலிருந்து சார்பு அணிகளின் மாநில துணைச் செயலாளர் ஒருவரை பொறுப்பாளராக நியமித்து மூன்று மாதங்கள் தங்கி... பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு கழக மாவட்டத்திலும் அவ்வாறு பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட பாக முகவர்களின் ஒட்டு மொத்த பயிற்சிப் பாசறை கூட்டத்தை கழக இளைஞரணிச் செயலாளர் நடத்தி முடித்துக் கொண்டு வருகின்றார். அதாவது ஒரு கழக மாவட்டத்தில் மூன்று சட்டமன்ற தொகுதிகள் இருந்தால், அதில் கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் பேரை ஒன்றாகக் கூட்டி அவர் உரையாற்றுகின்றார்...!

இதில் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள அனைத்து கழக மாவட்டங்களையும் கிட்டத்தட்ட 15 மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு மண்டலமாக பிரித்து... ஆக மொத்தம் ஐந்து மண்டலங்களாக பிரித்து... அந்தந்த மண்டலங்களில் உள்ள சட்டமன்ற தொகுதிகளில் உள்ள அதிகாரப்பூர்வமான பாக முகவரை மட்டும் அழைத்து...

அதாவது ஒரு மண்டலத்திற்கு சராசரியாக 15 ஆயிரம் பாகமுகவர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு முழுநாள் பயிற்சியை பல்வேறு கழக வல்லுநர்களைக் கொண்டு அளித்து இறுதியாக தலைவர் தளபதியார் அவர்களிடம் உரையாற்றுகின்றார். இதுவரையிலும் இரண்டு மண்டலங்களுக்கான பயிற்சிப்பாசறை முடிந்து விட்ட நிலையில் இன்னும் மூன்று மண்டலங்கள் மட்டுமே பாக்கியுள்ளது. அவையும் இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் நிறைவு பெறும்..!

இதற்கு முன்பாக தளபதி அவர்கள் தலைவராக பொறுப்பேற்றதிலிருந்து மாவட்ட, ஒன்றிய, கிளை கழகங்கள் மற்றும் சார்பு அணிகளின் எண்ணிக்கைகளை அதிகப்படுத்தியதாக சொல்லியுள்ளேன் அல்லவா... அதனால் என்ன பலன் விளைந்துவிடப் போகிறது என்று அரசியல் பாலபாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு தம்பி கேட்கலாம்...

தலைமைக் கழகம் தவிர்த்து மற்ற அமைப்புகள் அனைத்திலுமே அவைத்தலைவர், செயலாளர், துணைச் செயலாளர்கள், பொருளாளர், பிரதிநிதிகள் என்று சராசரியாக 15 நிர்வாகிகள் வரை இருப்பார்கள்.

இந்த இடத்தில் நீங்களே ஒரு கணக்கைத் தோராயமாக போட்டுக் கொள்ளுங்கள்... 72 மாவட்ட கழகம், 150 நகர கழகம், 529 பேரூர் கழகம், 21 மாநகர கழகம், ஆயிரம் ஒன்றிய கழகம், 12ஆயிரத்து ஐநூறு ஊராட்சி கழகம் அதற்கு கீழேகிட்டத்தட்ட 50ஆயிரம் கிளைக்கழகங்கள்... இதைத் தவிர்த்து நகராட்சிகளில் வார்டு கழகங்கள், மாநகராட்சிகளில் பகுதி கழகங்கள் மற்றும் வட்டக் கழகங்கள் என்று....

அத்தனையையும் 15 நிர்வாகிகளால் பெருக்கினால்... சற்றேறக்குறைய 10 லட்சம் நிர்வாகிகள் பேரணட் பாடி என்று சொல்லப்படும் தாய் கழகத்தில் மட்டும் இருக்கின்றார்கள்...!

இதைத் தவிர... 23 சார்பு அணிகளிலும் சேர்த்து மொத்தமாக மாநில, மாவட்ட, நகர, ஒன்றிய, பகுதி, பேரூர், வட்ட... இளைஞரணி, தகவல் தொழில்நுட்ப அணி, மருத்துவர் அணி போன்ற அணிகளில் ஊராட்சி கழகம் வரையிலும் உள்ள மொத்த நிர்வாகிகளின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 6 லட்சம் பேர் இருக்கின்றார்கள்..!

இதையும் தவிர 234 தொகுதிகளிலும் உள்ள அத்தனை வாக்குச்சாவடிகளிலும் கிட்டத்தட்ட 8 லட்சம் பேர் பாக முகவர்களாக பயிற்சி பெற்று தயார் நிலையில் இருக்கின்றார்கள்...!

அதாவது சற்றேறக்குறைய 25 லட்சம் பேர்... அதாவது கால் கோடி பேர் திராவிடமுன்னேற்ற கழகத்தின் பல்வேறு அமைப்புக்களில் நிர்வாகிகளாக, பொறுப்பாளர்களாக மட்டுமே இருக்கின்றார்கள்..!

இவை அனைத்தையும் கடந்து கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மட்டும்...

இன்னும் சொல்லப்போனால் கந்த ஓராண்டில் தி.மு.க. உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை 100 சதவிகிதம் அதாவது ஒரு மடங்கு உயர்த்தி... மூன்று மாதங்கள் முன்பாக 2 கோடி தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் என்ற இலக்கையும் தலைவர் தளபதியார் சாதித்துக் காட்டியுள்ளார்..!

இந்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம், ஏதோ பா.ஜ.க. மிஸ்ட் கால் கொடுத்து சேர்க்கப்பட்டது போல் அல்ல. மாறாக ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தலைமைக் கழகத்தால் அவரவரது தனி அலைபேசியில் தொடர்புகொள்ளப்பட்டு வெரிஃபை... அதாவது சரிபார்க்கப்பட்டவர்கள். இதில் ஒரே ஒரு போலி உறுப்பினர் சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றிய, நகர கழக செயலாளர்கள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள்..!

தமிழ்நாட்டில் உள்ள கிட்டத்தட்ட ஐந்தரை கோடியிலிருந்து 6 கோடி வாக்காளர்களில் ஐந்து சதவிகிதம் பேர் தி .மு. கழகத்தின் அதி தீவிர கட்சி நிர்வாகிகள் மற்றும் பொறுப்பாளர்களாவே இருக்கின்றனர்.

அவர்களையும், அவர்களுடைய குடும்பத்தினரையும் உள்ளடக்கி மொத்தம் 2 கோடி வாக்காளர்கள் தி.மு..கவின் உறுப்பினர்களாகவே இருக்கின்றார்கள்... அதாவது மொத்த வாக்காளர்களில் இவர்களின் எண்ணிக்கை சற்றேறக்குறைய 33 சதவிகிதமாகும்..!

மேலே நான் சொல்லியிருப்பது தி.மு.க வின் வாக்கு வங்கி அல்ல.... மாறாக இது தி.மு.க. வினரின் எண்ணிக்கை அல்லது சதவிகிதம்..! அதாவது ஒரு தொகுதியில் வாக்குப்பதிவு முடிந்து வாக்கு எண்ணிக்கை துவங்கினால்...

தி.மு.க. தனது கணக்கை 70 ஆயிரம் வாக்குகளில் இருந்து தான் துவங்கும். இந்த ஒரு இலக்கினைத் தான், கழக உட்கட்டமைப்பை... மிக மிக மிக துல்லியமாகவும், நுணுக்கமாக வும்... நேர்த்தியுடனும், மிகச் சரியான திட்டமி டலுடனும் செயல்படுத்தி... அதற்கு முன்பு இருந்ததை விட 100 சதவிகிதம் அதாவது முப்பத்தை யாயிரம் வாக்குகளில் இருந்து 70 ஆயிரமாக, தான் தலைவராக பொறுப்பேற்ற ஐந்தே ஆண்டுகளில் தலைவர் தளபதியார் அவர்கள் உயர்த்தியுள்ளார்..!

ஆனால் அதிமுகவோ, ஜெயலலிதா விட்டுச் சென்ற நிலையிலேயே... அதாவது 35 ஆயிரம் என்ற நிலையிலிருந்து ஒரு படி கூட முன்னேறாமல்...

அதே சமயம்... திமுக தலைவரின் அதிரடி பாய்ச்சலால், அதிமுக தனது மினிமம் பெஞ்ச் மார்க் நிலையையும் இழந்து நின்று கொண்டிருக்கின்றது என்பது தான் இன்றைய களநிலவரம் மற்றும் யதார்த்தம்..!

தலைவர் தளபதியார் அவர்கள் ஒரு மார்க்கத்தில் கூட்டணிகளை கட்டமைத்து, திட்டமிட்ட அரசியல் பரப்புரைகளை மேற்கொண்டு தொடர் தேர்தல் வெற்றிகளை குவித்து தொண்டர்களை உற்சாகப்படுத்தி...

அந்த உற்சாகத்தின் மூலம் கிடைத்த நம்பிக்கையின் காரணமாகவே... தளபதியார் அவர்கள், கழக உட்கட்டமைப்பை பலப்படுத்த எடுத்த முயற்சிகள் அனைத்திற்கும் தொண்டர்கள் முழுமையான ஒத்துழைப்பையும், கடும் உழைப்பையும் கொடுத்து சாத்தியமாக்கினர்..!

தொலைநோக்குத் திட்டமாக...

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை தமிழ்நாட்டில் 50 சதவிகிதத்திற்கும் கூடுதலாக வாக்குகள் பெற்று வெற்றிபெறக் கூடிய நிலையில் இன்றைக்கு கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கின்றார்..!

தளபதி அவர்கள் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் தி.மு.கழகத்தின் சித்தாந்த எதிரியான பா.ஜ.க.வின் ஹெச். ராஜா இவரை 'ஸ்டாலின் இஸ் மோர் டேஞ்ஞரஸ் தென் கலைஞர் என்று கூறி... தளபதியாரின் ஆளுமையை அடையாளப்படுத்தியது எல்லாம் பழங்கதையாகிப் போய்...

**இப்பொழுது, ஆர். எஸ். எஸ். துவங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் கொள்கைகளை எந்த தடையுமில்லாமல் கடந்த 9 ஆண்டுகளாக